

РЕШЕНИЕ

№ 26078

гр. София, 05.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 07.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **6242** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на В. К. Е., ЕГН: [ЕГН] от [населено място] чрез адв. Х. Б. от САК срещу ЗППАМ № 1599/04.06.2024 г., издадена от младши инспектор при 02 група във 02-ри сектор на отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на основание чл. 171, т. 2а, б. "а" от Закона за движение по пътищата, е прекратена регистрацията на пътно превозно средство (ППС) с рег. [рег.номер на МПС] за срок от шест месеца. Жалбоподателят излага съображения за незаконосъобразност на оспорената ПАМ като постановена при липса на мотиви, при съществени процесуални нарушения и неспазване на материалния закон. Твърди, че неправилно е прекратена регистрацията на автомобила, тъй като от ЗППАМ не става ясно коя от хипотезите на чл.171, т.2а, б. а ЗДвП се твърди да е нарушена, липсват елементи от състава на нарушението и с оглед на това правото му на защита е накърнено. Сочи, че заповедта е издадена при липса на мотиви и на достатъчни фактически основания, както и при липса на уточнение за кое административно нарушение се налага санкцията и кой е неговият нарушител. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваната заповед за прилагане на ПАМ.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, не се представлява. От процесуалния му представител е постъпила молба, в която се поддържа жалбата и се прави искане за присъждане на разноски.

Ответникът - младши инспектор при 02 група във 02-ри сектор на отдел „Пътна полиция“ при СДВР, редовно призван, не се представлява.

СГП – редовно призвана, не изпраща процесуален представител.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 04.06.2024 г. около 22.09 часа в [населено място] по [улица]от [улица]към БОРСА С., е установено че лицето К. В. Е. от [населено място], с ЕГН: [ЕГН], управлява лек автомобил „О. А.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на В. К. Е.. Проверката установява, че водачът К. Е. е неправопособен водач.

Като доказателства по делото са представени: АУАН Серия ГА № 1200782/04.06.2024г., издаден на К. Е. , АУАН Серия ГА № 1200783/04.06.2024г., издаден на В. К. Е., Заповед за прилагане на принудителна административна мярка / ЗППАМ / № 1599/04.06.2024 г.; Заповед № 513з-779/26.01.2021 г. на старши комисар Г. Х. към СДВР за определяне на длъжностни лица от СДВР да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК срок от надлежна страна - адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност- младши инспектор в отдел „ПП“ СДВР, който е от тези, изрично оправомощени да прилагат принудителни административни мерки по Закона за движението по пътищата със Заповед № 513з-779/26.01.2021 г. на старши комисар Г. Х. към СДВР, който на основание чл. 165 от ЗДвП е определен да осъществява контрол по ЗДвП, съгласно Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи. Ето защо съдът приема, че оспорваната заповед е издадена от компетентен орган.

Заповедта обаче не съдържа изискуемите от чл. 59, ал. 2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. В случая процесната мярка е наложена на основание чл. 171, ал. 2а, б. „а“ ЗДвП, предложение последно, именно на собственика на автомобила, но без това да става ясно от съдържанието на самата оспорена заповед, предмет на настоящето производство какво нарушение е извършено и при какви обстоятелства. Видно от съдържанието на заповедта следва, че В. К. Е. „е бил неправоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията , или след като е лишен от право да управлява МПС по съдебен или административен ред, или свидетелството му е временно отнето“. Кое от посочените действия, осъществяващи състава на цитираната норма е нарушил В. Е. не става ясно, а изводи относно обстоятелството, че същият като собственик е предоставил автомобила на друго лице, което е неправоспособен

водач следват единствено след запознаване с материалите по цялото дело и по тълкувателен път. В тази връзка настоящият съдебен състав намира, че са допуснати съществени процесуални нарушения, при издаването на оспорената заповед. Нарушението не е описано така, че по несъмнен начин да става ясно в какво се изразява нарушението и кое лице го е извършило, което пречатства правото на защита на нарушителя и опорочава административния процес.

В този смисъл основателни се явяват и възраженията за липсата на законово основание и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, както и на елементи от състава на същото.

В изложения смисъл оспореният административен акт се явява постановен при неспазване на процесуалните разпоредби и неправилно приложение на материалния закон, поради което следва да бъде отменен.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, III-то отделение, 62-ри състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на В. К. Е., ЕГН: [ЕГН] от [населено място] чрез адв. Х. Б. от САК ЗППАМ № 1599/04.06.2024 г., издадена от С. Д. С., младши инспектор при 02 група във 02-ри сектор на отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на основание чл. 171, т. 2а, б. "а" от Закона за движение по пътищата на В. К. Е. е наложена мярка прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство (МПС) с рег. [рег.номер на МПС] за срок от шест месеца и на осн. чл. 172 ал.2 т.3 от ЗДВП са отнети свидетелството за регистрация на МПС част II, както и табели с рег. [рег.номер на МПС] .

Решението е окончателно на основание чл.172, ал.5 от ЗДВП.

Съдия: